

Notat
om
tilvalg af forordningen om et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

1. Baggrund

Spørgsmålet om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, dvs. et dokument, der kan danne grundlag for fuldbyrdelse af bl.a. retsafgørelser i civile sager i alle EU-medlemsstaterne uden en mellemliggende procedure, hvor der tages stilling til, om en udenlandsk retsafgørelse kan anerkendes og fuldbyrdes (eksekvaturprocedure), var genstand for drøftelser i en årrække forud for vedtagelsen af forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument¹ den 21. april 2001.

Forordningen har navnlig til formål at tilvejebringe en mere effektiv ordning for anerkendelse og fuldbyrdelse af ubestridte krav i forhold til ordningen i den tidligere Bruxelles I-forordning², som indeholdt den såkaldte eksekvaturprocedure. Eksekvaturproceduren indebærer, at en retsafgørelse, der kunne fuldbyrdes i den stat, hvor afgørelsen var truffet, kunne fuldbyrdes i en anden medlemsstat, når afgørelsen efter anmodning fra en berettiget part var erklæret eksigibel efter en særlig procedure.

Bruxelles I-forordningen er nu afløst af den omarbejdede Bruxelles I-forordning, der som en væsentlig ændring i forhold til den tidligere forordning afskaffer eksekvaturproceduren. Fremover vil en retsafgørelse, som er afsagt i en medlemsstat, og som er eksigibel i den pågældende medlemsstat, således kunne fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater, uden at der kræves nogen særlig procedure. Den omarbejdede forordning finder anvendelse i sin helhed i EU, herunder Danmark, fra den 10. januar 2015.

2. Forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1103/2008 af 22. oktober 2008 om tilpasning til Rådets afgørelse nr. 1999/468/EF af visse retsakter, der er omfattet af proceduren i artikel 251 i traktaten, for så vidt angår forskriftsproceduren med kontrol.

² Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

2.1. Formål og anvendelsesområde

Efter forordningens artikel 1 er formålet med forordningen at indføre et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav for gennem fastsættelse af mindstestandarder at tillade fri bevægelighed for retsafgørelser mv. overalt i medlemsstaterne uden nogen mellemliggende procedure i fuldbyrdsstaten forud for anerkendelsen og fuldbyrdelsen af retsafgørelsen mv.

Forordningen finder anvendelse på det civil- og handelsretlige område, uanset domsmyndighedens art. Den omfatter ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt, jf. artikel 2, stk. 1. Efter artikel 2, stk. 2, finder forordningen endvidere ikke anvendelse på

- a) fysiske personers retlige status samt deres rets- og handleevne, formueforholdet mellem ægtefæller samt arv efter loven eller testamente,
- b) konkurs, akkord og andre lignende ordninger,
- c) social sikring,
- d) voldgift.

Forordningens anvendelsesområde svarer således i det væsentlige til anvendelsesområdet for den omarbejdede Bruxelles I-forordning³, der dog endvidere ikke finder anvendelse på underholdspligt. Det bemærkes, at underholdspligtforordningen for så vidt angår underholdspligt træder i stedet for forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, medmindre der er tale om europæiske tvangsfuldbyrdsdokumenter vedrørende underholdspligt, der er udstedt i en medlemsstat, som ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, jf. underholdspligtforordningens artikel 68, stk. 2. Danmark er ikke bundet af protokollen.

---

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

Forordningens artikel 3 foretager en positiv afgrænsning af forordningens anvendelsesområde. Det følger heraf, at forordningen finder anvendelse på retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter vedrørende ubestridte krav.

Et krav anses for ubestridt, hvis debitor udtrykkeligt har vedgået sig kravet ved at anerkende det eller ved at acceptere et forlig, der er godkendt af retten, debitor aldrig har gjort indsigelse mod kravet i løbet af retssagen, debitor ikke har givet møde eller været repræsenteret i et retsmøde efter oprindelig at have bestridt kravet under retssagen, forudsat at denne adfærd efter domsstatens lovgivning anses som udtryk for en stiltiende accept af kravet eller af kreditors anbringender, eller debitor udtrykkeligt har erkendt kravet i et officielt bekræftet dokument.

Forordningen finder også anvendelse på afgørelser truffet efter anfægtelse af retsafgørelser mv., der er attesteret som europæiske tvangsfuldbyrdsdokumenter, jf. artikel 3, stk. 2.

2.2. Definitioner

Forordningens artikel 4 indeholder en række definitioner af de centrale begreber i forordningen.

Begrebet ”retsafgørelse” defineres i overensstemmelse med den omarbejdede Bruxelles I-forordning som enhver afgørelse truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan den betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdsordre, herunder fastlæggelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten.

Ved ”krav” forstås et krav på betaling af et bestemt pengebeløb, som er forfaldent, eller hvis forfaldsdato er angivet i retsafgørelsen mv.

Ved ”officielt bekræftet dokument” forstås et dokument, der er udstedt som et officielt bekræftet dokument, hvor den officielle bekræftelse vedrører underskriften og dokumentets indhold og er foretaget af en offentlig myndighed mv., eller en aftale om underholdspligt, som er indgået over for en administrativ myndighed, eller som er bekræftet af en sådan myndighed.

Ved ”domsstaten” forstås den medlemsstat, hvor den retsafgørelse mv., der skal attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, er truffet. Ved ”fuldbyrdelsesstaten” forstås den medlemsstat, hvor den retsafgørelse mv., der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, søges fuldbyrdet. Endelig forstås ved ”den behandlende ret” den ret, som behandlede retssagen på det tidspunkt, hvor betingelserne for at anse kravet for ”ubestridt”, jf. artikel 3, stk. 1, litra a-c, var opfyldt.

2.3. Afskaffelse af eksekvaturproceduren og betingelser for attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument mv.

Det følger af forordningens artikel 5, at en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument i domsstaten, skal anerkendes og fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet (eksekvaturprocedure), og uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen.

Betingelserne for attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument er fastlagt i forordningens artikel 6.

Det følger af bestemmelsens stk. 1, litra a og b, at en retsafgørelse om et ubestridt krav til enhver tid på kreditors anmodning attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument af den behandlende ret, hvis bl.a. retsafgørelsen kan fuldbyrdes i domsstaten, og retsafgørelsen ikke er i strid med kompetencereglerne i Bruxelles I-forordningens kapitel II, afdeling 3 (kompetence i forsikringsager) og 6 (enekompetence).

Er der tale om en retsafgørelse om et krav, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b og c, dvs. et krav der anses for ubestridt pga. debtors manglende indsigelse mod kravet, eller fordi debitor er udeblevet, må de mindstestandarder, som er fastsat i forordningens kapitel III endvidere være opfyldt, jf. artikel 6, litra c.

Disse mindstestandarder finder således ikke anvendelse i tilfælde, hvor debitor udtrykkeligt har erkendt kravet.

Herudover må retsafgørelsen, hvis der er tale om et ubestridt krav, som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b og c, og kravet vedrører en aftale, der er indgået af en forbruger, som er debitor, med henblik på ikke erhvervsmæssig brug, være truffet i den medlemsstat, hvor debitor har bopæl, jf. artikel 6, stk. 1, litra d.

Hvis en retsafgørelse indeholder en afgørelse om sagsomkostninger, der kan fuldbyrdes, skal også denne del attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, medmindre debitor i henhold til national ret specifikt har gjort indsigelse mod at skulle afholde disse sagsomkostninger, jf. artikel 7.

Artikel 8 fastsætter, at hvis alene dele af en retsafgørelse opfylder betingelserne i forordningen udstedes et delvist tvangsfuldbyrdsdokument.

2.4. Udstedelse, berigtigelse eller tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument

Efter artikel 9 udstedes attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument under anvendelse af en standardiseret formular, der er vedlagt som bilag til forordningen (bilag 1), og attesten udstedes på det sprog, som retsafgørelsen er affattet på.

Efter artikel 10, stk. 1 og 2, skal attesten efter anmodning indgivet til den behandlende ret berigtiges, hvis der som følge af en materiel fejl er uoverensstemmelse mellem retsafgørelsen og attesten. Attesten skal desuden tilbagekaldes, hvis den tydeligvis er blevet udstedt med urette i henhold til forordningens betingelser. Spørgsmålet om berigtigelse eller tilbagekaldelse af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument afgøres efter domsstatens lovgivning.

Udstedelsen af attesten som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument kan ikke appelleres, jf. artikel 10, stk. 4.

Det fastslås i artikel 11, at attesten kun har virkning, i den udstrækning retsafgørelsen er eksigibel, jf. artikel 11.

2.5. Mindstestandarder for retssager om ubestridte krav

2.5.1. Mindstestandardernes omfang

Artikel 12, som indleder forordningens kapitel III om mindstestandarder for retssager vedrørende ubestridte krav, fastslår, at en retsafgørelse om et krav, der anses for ubestridt på grund af manglende indsigelse under retssagen eller debtors udeblivelse fra et retsmøde efter først at have gjort indsigelse mod kravet under retssagen, kun kan attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, hvis retssagen i domsstaten opfyldte procedurekravene i kapitel III. Disse krav har navnlig til formål at sikre, at debitor har haft tilstrækkelig mulighed for at gøre indsigelse mod kravet.

2.5.2. Forkyndelse

Artikel 13 omhandler forkyndelse med bevis for modtagelse fra debtors side og fastsætter i bestemmelsens stk. 1, at det indledende processkrift (eller et tilsvarende dokument) skal være forkyndt for debitor på en af følgende måder:

- a) Personlig forkyndelse bekræftet ved et dateret modtagelsesbevis, som debitor har underskrevet.
- b) Personlig forkyndelse bekræftet ved et dokument underskrevet af den kompetente stævningsmand, der ud over at fastslå, at debitor har modtaget dokumentet eller har nægtet at modtage det uden lovlige grund, angiver forkyndelsesdatoen.
- c) Postforkyndelse bekræftet ved et dateret modtagelsesbevis, som debitor har underskrevet og returneret.
- d) Forkyndelse ved elektroniske midler som f.eks. fax eller e-post bekræftet ved et dateret modtagelsesbevis, som debitor har underskrevet og returneret.

Indkaldelser til retsmøder kan forkyndes for debitor enten som anført ovenfor eller mundtligt under et tidligere retsmøde vedrørende samme krav, hvis forkyndelsen fremgår af retsbogen for det tidligere retsmøde, jf. artikel 13, stk. 2.

Efter artikel 14, stk. 1, kan der også ske forkyndelse af det indledende processkrift mv. eller en indkaldelse til et retsmøde uden bevis for modtagelse fra debtors side på følgende måder:

- a) Personlig forkyndelse på debtors personlige adresse for personer, der har adresse på samme bopæl som debitor, eller som af debitor er ansat til at arbejde dér.
- b) Personlig forkyndelse på debtors erhvervmæssige hjemsted, hvis debitor er en selvstændig erhvervsdrivende eller en juridisk person, for personer, der er ansat af debitor.
- c) Deponering af dokumentet i debtors postkasse.
- d) Deponering af dokumentet på et postkontor eller hos kompetente offentlige myndigheder og skriftlig meddelelse om denne deponering i debtors postkasse, forudsat at den skriftlige meddelelse tydeligt angiver, at det drejer sig om et retsdokument, eller at meddelelsen har retsvirkning som forkyndelse og medfører, at tidsfrister begynder at løbe.
- e) Postforkyndelse uden den i artikel 14, stk. 3, omhandlede form for bekræftelse, hvis debitor har adresse i domsstaten.
- f) Elektroniske midler bekræftet ved en automatisk kvittering for levering, forudsat at debitor på forhånd udtrykkeligt har accepteret denne forkyndelsesmåde.

Det fastslås i artikel 14, stk. 2, at der ved anvendelsen af forordningen ikke kan foretages forkyndelse efter stk. 1, hvis debtors adresse ikke med sikkerhed er kendt. Forkyndelse efter stk. 1, litra a-d, bekræftes ved et dokument underskrevet af den kompetente stævningsmand, hvoraf det skal fremgå, på hvilken måde forkyndelsen er foretaget, på hvilket tidspunkt forkyndelsen har fundet sted, og i givet fald for hvilken anden person end debitor dokumentet er blevet forkyndt, idet personens navn og forbindelse til debitor angives, eller ved et modtagelsesbevis fra den person, for hvem dokumentet er blevet forkyndt, ved anvendelse af bestemmelsens stk. 1, litra a og b (personlig forkyndelse).

Det bemærkes i øvrigt, at forkyndelse efter forordningen også kan være blevet foretaget for debtors befuldmægtigede, jf. artikel 15.

2.5.3. Underretning af debitor

For at sikre behørig underretning af debitor om kravet stiller artikel 16 krav om, at det indledende processkrift mv. skal indeholde en række oplysninger, herunder parternes navn og adresse, kravets størrelse og en fremstilling af grundlaget for kravet.

Artikel 17 stiller desuden krav om, at der ved det indledende processkrift mv. eller ved indkaldelsen til et retsmøde tydeligt oplyses om de processuelle betingelser, der skal være opfyldt, for at bestride kravet, herunder fristen for at gøre indsigelse mod kravet eller tidspunktet for retsmødet, navn og adresse på den instans, over for hvilken indsigelsen skal gøres gældende, eller oplysning om pligt til at være repræsenteret ved en advokat. Endvidere skal der oplyses om konsekvenserne ved ikke at gøre indsigelse eller ikke at give møde, herunder navnlig muligheden for, at der afsiges en retsafgørelse over debitor eller sker tvangsfuldbyrdelse heraf, og at ansvaret for sagsomkostninger som følge af sagen pålægges debitor.

2.5.4. Afhjælpning af manglende opfyldelse af mindstestandarderne

Artikel 18, stk. 1, fastsætter, at såfremt mindstekravene ikke er opfyldt, kan retsafgørelsen alligevel attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, hvis retsafgørelsen er forkyndt i henhold til forordningens regler, og det har været muligt for debitor at anfægte afgørelsen med fuld prøvelse heraf. Endvidere må debitor være blevet behørigt informeret om de processuelle betingelser for at appellere, herunder tidsfristen samt navn og adresse på den instans, hvortil appellen skal indgives, ligesom debitor ikke må have anfægtet retsafgørelsen.

Det følger desuden af artikel 18, stk. 2, at en manglende overholdelse af forordningens krav til forkyndelsen afhjælpes, og en retsafgørelse attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, hvis det ud fra debtors adfærd under retssagen er godtgjort, at debitor personligt har modtaget det dokument, der skulle forkyndes, i så god tid, at han har kunnet varetage sine interesser under sagen.

Herudover indeholder artikel 19 en bestemmelse om mindstestandarder for prøvelse i særlige tilfælde. Bestemmelsen fastslår i tillæg til de øvrige mindstestandarder i artikel 13-18, at en retsafgørelse kun kan attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, hvis debitor efter domsstatens lovgivning kan anmode om prøvelse af retsafgørelsen i tilfælde, hvor det indledende

processkrift mv. eller indkaldelsen til et retsmøde er blevet forkyndt i overensstemmelse med forkyndelsesformerne i artikel 14, og forkyndelsen ikke er blevet foretaget i så god tid, at debitor har kunnet varetage sine interesser under sagen, uden at det skyldes fejl fra debtors side, eller hvor debitor har været forhindret i at gøre indsigelse mod kravet som følge af force majeure eller andre ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra debtors side. I begge tilfælde forudsættes det, at debitor har reageret hurtigst muligt.

2.6. Fuldbydelse

2.6.1. Fuldbydelsesproceduren

Det følger af artikel 20, stk. 1, at fuldbydelsesproceduren med forbehold af bestemmelserne i kapitel IV (artikel 20-23) er underlagt national ret i fuldbydelsesstaten, og at en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbydelsesdokument, fuldbydes på samme vilkår som en retsafgørelse truffet i fuldbydelsesstaten.

Kreditor skal i forbindelse med anmodningen om fuldbydelse fremlægge en kopi af retsafgørelsen, en kopi af attesten som et europæisk tvangsfuldbydelsesdokument og om nødvendigt en bekræftet oversættelse af attesten til det eller de officielle sprog i fuldbydelsesstaten eller til et andet sprog, som er accepteret af denne medlemsstat, jf. artikel 20, stk. 2.

Efter artikel 20, stk. 3, kan kreditor, som i en medlemsstat anmoder om fuldbydelse af en retsafgørelse, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbydelsesdokument i en anden medlemsstat, ikke pålægges gebyrer, sikkerhedsstillelse eller depositum med den begrundelse, at vedkommende er udlænding eller ikke har bopæl eller opholdssted i fuldbydelsesstaten.

2.6.2. Afslag på fuldbydelse

Artikel 21 fastlægger de grunde, der kan føre til, at fuldbydelsen kan afslås. Det følger af bestemmelsens stk. 1, at fuldbydelsen afslås efter anmodning fra debitor, hvis en afgørelse attesteret som et europæisk tvangsfuldbydelsesdokument er uforenelig med en tidligere retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, forudsat at den tidligere

retsafgørelse havde samme genstand, hvilede på samme grundlag og var mellem samme parter, at den tidligere retsafgørelse blev truffet i fuldbyrdelsesstaten eller opfylder de nødvendige betingelser for anerkendelse i fuldbyrdelsesstaten, og at uforeneligheden ikke blev og ikke kunne være blevet gjort gældende som indsigelse under retssagen i domsstaten.

Retsafgørelsen eller attesteringen heraf som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument kan under ingen omstændigheder prøves med hensyn til sagens realitet i fuldbyrdelsesstaten, jf. artikel 21, stk. 2.

2.6.3. Udsættelse eller begrænsning af fuldbyrdelsen

Efter artikel 23 kan den kompetente ret eller myndighed i fuldbyrdelsesstaten på debitors anmodning begrænse fuldbyrdelsesproceduren til sikrende retsmidler, gøre fuldbyrdelsen betinget af, at der stilles en sikkerhed, eller under særlige omstændigheder udsætte fuldbyrdelsen. Dette kræver dog, at debitor enten har anfægtet den attesterede retsafgørelse eller anmodet om en berigtigelse eller tilbagekaldelse af attestaten som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument.

2.7. Retsforlig

Det følger af artikel 24, at et forlig vedrørende et ubestridt krav, der er godkendt af en ret eller indgået for en ret under en retssag, og som kan fuldbyrdes i den medlemsstat, hvor det er godkendt eller indgået, attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument af den ret, som har godkendt forliget, eller for hvilken det er indgået.

Et forlig, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, fuldbyrdes i de øvrige medlemsstater, uden at det først skal erklæres for eksigibelt, og uden at det er muligt at gøre indsigelse mod dets eksigibilitet, jf. artikel 24, stk. 2.

Efter artikel 24, stk. 3, finder visse af bestemmelserne i forordningens kapitel II med undtagelse af bl.a. artikel 5 og artikel 6, stk. 1, om betingelserne for attestering som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, anvendelse på retsforlig. Det samme gælder reglerne i kapitel IV om fuldbyrdelse med undtagelse af bl.a. artikel 21, stk. 1, om afslag på fuldbyrdelse.

2.8. Officielt bekræftede dokumenter

Det følger af artikel 25, at et officielt bekræftet dokument vedrørende ubestridte krav, som kan fuldbyrdes i en medlemsstat, attesteres som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument af den i domsstaten udpegede myndighed.

Et sådant dokument, der er attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, fuldbyrdes i de andre medlemsstater, uden at det først skal erklæres for eksigibelt, og uden at det er muligt at gøre indsigelse mod dets eksigibilitet, jf. artikel 25, stk. 2.

Artikel 25, stk. 3, fastslår ligesom artikel 24, stk. 3, at visse af bestemmelserne i forordningens kapitel II og IV finder anvendelse på retsforlig.

2.9. Forholdet til Bruxelles I-forordningen mv.

Det fastslås i forordningens artikel 27, at forordningen ikke berører muligheden for at anmode om anerkendelse og fuldbyrdelse efter reglerne i Bruxelles I-forordningen. Da denne forordning er afløst af den omarbejdede Bruxelles I-forordning, skal henvisningen i artikel 27 forstås som en henvisning til den omarbejdede forordning, jf. artikel 80 i den omarbejdede forordning.

2.10. Almindelige og afsluttende bestemmelser

Forordningen trådte i kraft den 21. januar 2005 og har været anvendt i sin helhed i EU (med undtagelse af Danmark) fra den 21. oktober 2005, jf. artikel 33.

3. Gældende dansk ret

3.1. Retsplejeloven

Retsplejelovens § 223 a indeholder en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte bestemmelser, hvorefter bl.a. udenlandske retsafgørelser og forlig skal have bindende virkning her i

landet, hvis anerkendelsen ikke vil være åbenbart uforenelig med landets retsorden. Tilsvarende indeholder retsplejelovens § 479 en bemyndigelse for ministeren til at bestemme, at udenlandske retsafgørelser eller vedtagelser kan fuldbyrdes her i landet, hvis afgørelsen kan fuldbyrdes i det land, hvor afgørelsen er truffet, eller efter hvis ret vedtagelsen skal bedømmes, og hvis fuldbyrdelsen ikke vil være åbenbart uforenelig med landets retsorden. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

Bestemmelserne er udtryk for, at udenlandske afgørelser mv. som udgangspunkt ikke har bindende virkning og ikke kan fuldbyrdes i Danmark. Der er dog i visse særlove fastsat særlige bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af visse udenlandske retsafgørelser.

3.2. Den hidtidige Bruxelles I-forordning

Danmark og EU indgik den 19. oktober 2005 en såkaldt parallelaftale, hvorefter Danmark på mellemstatsligt grundlag blev tilknyttet reglerne i Bruxelles I-forordningen, således at reglerne i forordningen kom til at gælde mellem Danmark og de øvrige EU-medlemsstater. Aftalen blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 1563 af 20. december 2006 om Bruxelles I-forordningen mv., som trådte i kraft den 1. juli 2007. Loven indebærer, at Bruxelles I-forordningens bestemmelser om bl.a. fuldbyrdelse af udenlandske retsafgørelser mv. inden for forordningens anvendelsesområde træder i stedet for retsplejelovens regler herom.

Forordningens regler om fuldbyrdelse (artikel 38-52) og den heri fastsatte eksekvaturprocedure indebar overordnet, at der i første omgang alene skulle foretages en prøvelse af, om de formelle betingelser i anmodningen om fuldbyrdelse var opfyldt (artikel 41). Var de formelle betingelser opfyldt, blev retsafgørelsen erklæret for eksigibel. Afgørelsen om eksigibiliteten kunne appelleres af begge parter (artikel 43). Det fremgik af artikel 43, stk. 3, at appellen behandledes efter en kontradiktorisk procedure. Appellinstansen kunne alene nægte at erklære en afgørelse for eksigibel, hvis der forelå en nægtelsesgrund som nævnt i artikel 34 og 35 (herunder at det f.eks. åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper, eller det indledende processkrift mv. ikke er blevet forkyndt for den udeblevne sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at den pågældende har kunnet varetage sine interesser under sagen, medmindre sagsøgte har undladt at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om han havde mulighed for at gøre det, jf. artikel 34, nr. 1 og 2).

Først når en retsafgørelse var erklæret eksigibel, skete fuldbyrdelse efter de nationale regler i fuldbyrdelsesstaten, hvilket for Danmarks vedkommende vil sige reglerne i retsplejeloven om tvangsfuldbyrdelse.

3.3. Den omarbejdede Bruxelles I-forordning

3.3.1. Generelt

Den 12. december 2012 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet en revideret Bruxelles I-forordning (omarbejdning). Danmark meddelte den 20. december 2012 Kommissionen, at Danmark ville gennemføre den omarbejdede forordning i dansk ret ved lov. Forordningen blev gennemført ved lov nr. 518 af 28. maj 2013, og forordningen anvendes i sin helhed i EU, herunder Danmark, fra den 10. januar 2015, jf. artikel 81, 2. pkt.

Anvendelsesområdet for den omarbejdede forordning svarer i det væsentlige til anvendelsesområdet for forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument. Den omarbejdede Bruxelles I-forordning undtager dog i modsætning til forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument sager om underholdspligt efter underholdspligtforordningen⁴, jf. artikel 1, stk. 2, litra e.

3.3.2. Fuldbyrdelse af retsafgørelser

Den omarbejdede forordning indeholder regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt officielt bekræftede dokumenter og retsforlig.

Reglerne om fuldbyrdelse er fastsat i den omarbejdede forordnings artikel 39-44. Den omarbejdede forordning afskaffer den såkaldte eksekvaturprocedure. Det følger således af forordningens artikel 39, at en retsafgørelse, der er truffet i en medlemsstat, og som er eksigibel i den pågældende medlemsstat, skal være eksigibel i de øvrige medlemsstater uden krav om en erklæring om eksigibilitet. En retsafgørelse, der er erklæret eksigibel i domsstaten, kan således som udgangspunkt uden videre fuldbyrdes i en anden medlemsstat.

---

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt.

Det fremgår af artikel 41 i den omarbejdede forordning, at fuldbyrdelsesproceduren, med forbehold for forordningens regler, følger proceduren for fuldbyrdelse i fuldbyrdelsesstaten og fuldbyrdes på samme betingelser som en retsafgørelse, der er truffet i den pågældende medlemsstat.

Efter artikel 43 er retten i fuldbyrdelseslandet forpligtet til over for skyldneren at forkynde attesten om, at afgørelsen er eksigibel i domsstaten, inden gennemførelse af den første fuldbyrdelsesforanstaltning. Attesten skal ledsages af retsafgørelsen, hvis den ikke allerede er forkyndt for den pågældende, jf. bestemmelsens stk. 1. Hvis den pågældende person har bopæl i en anden medlemsstat end domsstaten, kan den pågældende for at bestride fuldbyrdelsen af afgørelsen i visse tilfælde anmode om en oversættelse heraf, jf. artikel 43.

Endvidere følger det af artikel 46 i den omarbejdede forordning, at en fuldbyrdelse af en retsafgørelse efter anmodning fra den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, afslås, når det konstateres, at en af de i artikel 45 omhandlede grunde foreligger. Retten skal således prøve, om der foreligger en nægtelsesgrund, herunder om dommen åbenbart strider mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den medlemsstat, som anmodningen rettes til, eller i udeblivelsesafgørelser om det indledende processkrift mv. var blevet forkyndt for sagsøgte (den udeblevne) i så god tid og på en sådan måde, at sagsøgte kunne varetage sine interesser under sagen, medmindre sagsøgte undlod at tage skridt til at anfægte retsafgørelsen, selv om vedkommende havde mulighed for at gøre det, jf. artikel 45, stk. 1, litra a og b.

Den omarbejdede forordning fastsætter herudover nærmere regler for proceduren for behandlingen af anmodninger om afslag på fuldbyrdelse. Det følger heraf bl.a., at retten straks skal træffe afgørelse om en anmodning om afslag på fuldbyrdelse, og at afgørelsen kan appelleres af begge parter, jf. forordningens artikel 46-51.

3.3.3. Fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Den omarbejdede forordnings kapitel IV indeholder bestemmelser om officielt bekræftede dokumenter og retsforlig. Det følger heraf bl.a., at officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt og eksigible i en medlemsstat, anses for eksigible i de andre medlemsstater uden krav om erklæring

om eksigibilitet, jf. artikel 58. Endvidere fuldbyrdes retsforlig, der er eksigible i domsstaten, i de andre medlemsstater på samme betingelser som officielt bekræftede dokumenter.

Det er efter forordningen muligt at anmode om, at fuldbyrdelsen af et officielt bekræftet dokument afslås. Fuldbyrdelse af sådanne dokumenter kan dog kun afslås, hvis fuldbyrdelsen åbenbart strider mod grundlæggende principper i fuldbyrdelseslandet (ordre public).

4. Konsekvenser

Et tilvalg af forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument for ubestridte krav vil medføre, at danske borgere og virksomheder kan vælge at anmode om fuldbyrdelse af danske retsafgørelser mv. om ubestridte krav i en anden medlemsstat i henhold til fuldbyrdelsesreglerne i denne forordning som et alternativ til fuldbyrdelsesreglerne i den omarbejdede Bruxelles I-forordning.

Et tilvalg af forordningen vil derimod ikke indebære en forpligtelse for en dansk fordringshaver til at anvende forordningens regler i stedet for fuldbyrdelsesreglerne i den omarbejdede Bruxelles I-forordning.

Danske borgere og virksomheder, som ved en dansk ret har fået dom for et krav, der må anses for ubestridt (f.eks. hvor det er anerkendt af skyldneren under retssagen), mod en skyldner fra en anden medlemsstat, vil ved tilvalg af forordningen kunne anmode den behandlende danske ret om at attestere retsafgørelsen som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument. Retten vil herefter skulle tage stilling til, om attesteringsbetingelserne er opfyldt, og i bekræftende fald attestere retsafgørelsen. Retsafgørelsen vil på den baggrund kunne fuldbyrdes i f.eks. den medlemsstat, hvor skyldneren har bopæl, på samme vilkår som en retsafgørelse truffet af en ret i den pågældende medlemsstat.

Et tilvalg af forordningen vil ikke medføre, at Danmark forpligtes til generelt at tilpasse de danske processuelle regler (f.eks. om forkyndelse) i retsplejeloven i overensstemmelse med forordningens processuelle mindstestandarder. Forordningen indebærer alene en mulighed for, at danske retter efterfølgende kan attestere en retsafgørelse som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, som

giver mulighed for at anvende forordningens fuldbyrdelsesprocedure, såfremt retssagen, der ligger til grund for retsafgørelsen, opfylder forordningens mindstestandarder.

Et tilvalg af forordningen vil omvendt medføre, at danske retter, der anmodes om at fuldbyrde en retsafgørelse mv. vedrørende et ubestridt krav, som er truffet af en ret i en anden medlemsstat og her attesteret som et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, vil skulle fuldbyrdes i Danmark på samme vilkår, som afgørelser truffet af en dansk ret.

Den omarbejdede Bruxelles I-forordning har pr. 10. januar 2015 afskaffet den såkaldte eksekvaturprocedure, og den omarbejdede forordning, hvis anvendelsesområde i det væsentlige er det samme som forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, giver dermed allerede i dag mulighed for, at retsafgørelser mv. om ubestridte krav, der er omfattet af forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, som er truffet af en ret i en medlemsstat, som udgangspunkt uden videre kan fuldbyrdes i en anden medlemsstat.

Et tilvalg af forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument indebærer på den baggrund ikke de samme forskelle, som det var tilfældet forud for den omarbejdede Bruxelles I-forordning.

Det bemærkes i den forbindelse, at forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument bl.a. adskiller sig fra den omarbejdede Bruxelles I-forordning derved, at den begrænser de grunde, som kan føre til, at retten i fuldbyrdelsesstaten kan afslå fuldbyrdelse.

Efter forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument vil retten således alene kunne afslå fuldbyrdelse, hvis retsafgørelsen, som er attesteret som et tvangsfuldbyrdelsesdokument, er uforenelig med en tidligere retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat, forudsat bl.a. at den tidligere retsafgørelse havde samme genstand, hvilede på samme grundlag og var mellem samme parter mv.

Derimod vil retten i fuldbyrdelsesstaten ikke kunne gøre brug af de yderligere afslagsgrunde, som følger af den omarbejdede Bruxelles I-forordning. Der vil således ikke kunne gives afslag under henvisning til, at fuldbyrdelsen åbenbart vil stride mod grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, som anmodningen rettes til (ordre public). Endvidere vil det ikke være muligt at afslå

en anmodning om fuldbyrdelse i forbindelse med en udeblivelsesafgørelse, med henvisning til at det indledende processkrift mv. ikke er blevet forkyndt for sagsøgte i så god tid og på en sådan måde, at sagsøgte kunne varetage sine interesser under sagen, som det er tilfældet efter den omarbejdede Bruxelles I-forordning (artikel 45, stk. 1, litra b).

Systemet i forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument er i stedet det, at forordningen opstiller mindstebetingelser til den underliggende retssag, herunder vedrørende forkyndelse og adgang til fornyet prøvelse ved indsigelser vedrørende forkyndelse, som det er op til den ret, der attesterer et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument, at påse er opfyldt.

Reglerne i forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument vil gælde umiddelbart i Danmark og vil således som udgangspunkt kunne stå alene. Der vil imidlertid være behov for nærmere lovtekniske overvejelser i forhold til, om der er behov for at fastsætte bestemmelser, der sikrer den praktiske gennemførelse af forordningens regler i Danmark.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Et tilvalg af forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdelsesdokument forventes ikke at ville have økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige.